Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31265
Copyright: Stams, Zisterzienserkloster

masno et constituatus in terra aut benedic et in pri mi. Qui aut venit
germanus tuus fraudulenter et accepit benedictionem tuam. At ille subiunxit:
Iuste vocatum est nomen eius iacob supplantavit me en alta vice primo se
mea antulit et nunc secundo subripuit benedictionem meam. Rursusque ad patrem
Numquid non reservasti aut et mihi benedictionem. Respondit ysaac
Dominum tuum illum constituo et omnis fratres illius seruituri eius subiugauim
frumento et uino stabiliui eum et tibi post hec fili mi quid faciam vt
Ciu esau. Illum vnam tamen benedictionem tu habes pri. Mihi quoque obse
cro ut benedicas. Cumque eiulatu masno fleret motus ysaac dixit
ad eum: Impinguedine terre et in rore celi desup erit benedictio tua. ℟.

Bonum est confidere domino et psalere nomini tuo altissime. ℣. Ad annunciandum mane misericordiam tuam et veritatem tuam per noc-
tem. Dicebat ihesus turbis iudeorum. Homo Secundum lucam.
quidam habuit duos filios et dixit adolescentior ex illis patri. Pater da
mihi portionem substancie que me contingit et diuisit illis substantiam. Et non
post multos dies congregatis omnibus adolescentior filius peregre
profectus est in regionem longinquam et ibi dissipauit substantiam suam viuen
do luxuriose. Et postquam omnia consumasset facta est fames ualida in regio
ne illa et ipse cepit egere. Et abiit et adhesit uni ciuium regionis illius
et misit illum in villam suam ut pasceret porcos. Et cupiebat implere
uentrem suum de siliquis quas porci manducabant et nemo illi dabat
Iste autem reuersus dixit. Quanti mercenarii in domo patris mei
habundant panibus ego autem hic fame pereo. Surgam et ibo ad pa
trem meum et dicam ei Pri peccaui in celum et coram te iam non sum digni
uocari filius tuus fac me sicut unum de mercenarius tuis. Et surgens
uenit ad patrem suum. Cum autem adhuc longe esset vidit illum pater
ipsius et misericordia motus est. Et accurrens cecidit super collum eius et osculatus
tus est eum. Dixitque ei filius pri peccaui in celum et coram te iam non